U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **Softel Consulting, s.r.o.**, se sídlem Praha 9, Na Břehu 468, dříve **ISC Consulting, společnost s ručením omezeným,** se sídlem Praha 8, Pobřežní 34, zastoupeného advokátem JUDr. Jiřím Štanclem, advokátní kancelář Klatovy , Čs. legií 172/1 proti žalovanému **Úřadu průmyslového vlastnictví** se sídlem v Praha 6, Ant. Čermáka 2a**,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 5. 6. 2001, zn. 0 81331

t a k t o:

I. Žaloba se **o d m í t á**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení

III. Žalobci se **v r a c í** zaplacený soudní poplatek 1 000 Kč z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce JUDr. Jiřího Štancla, advokáta, advokátní kancelář v Klatovech, Čs. legií 172/1.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 10. 8. 2001 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 5. 6. 2001 sp. zn. 0 81331, kterým bylo vyhověno rozkladu podaném společností INSICO spol. s r. o. Pardubice. Žalobce navrhl částečný výmaz kombinované ochranné známky „isc INSICO“ č. 183761 s odůvodněním, že tato známka je zaměnitelná s namítanými ochrannými známkami žalobce. V první instanci dospěl Úřad průmyslového vlastnictví k závěru, že návrh na výmaz je důvodný a rozhodl tak, že kombinovaná ochranná známka č. 183761 se z rejstříku vymazává. K rozkladu společnosti INSICO spol. s r. o Pardubice rozhodl žalovaný tak, že se rozkladu vyhovuje, prvostupňové rozhodnutí se zrušuje a známka zůstává v platnosti. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a cítí se zkrácen na svých právech, neboť v důsledku rozhodnutí žalovaného dále zasahuje společnost INSICO spol. s r. o. do jeho práv, tj. do jeho ochranných známek a částečně i do jeho obchodního jména.

V daném případě se jedná o věc, která na Nejvyšší správní soud přešla podle ust. § 132 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále s. ř. s.) z Vrchního soudu v Praze. Podle uvedeného ustanovení Nejvyšší správní soud ve věcech neskončených vrchními soudy u nichž byla přede dnem účinnosti s. ř. s. dána jejich věcná příslušnost, dokončí řízení zahájená před těmito soudy. V předmětné věci byla dána věcná příslušnost Vrchního soudu v Praze, neboť obsahem žaloby je návrh na přezkoumání rozhodnutí vydaného ústředním orgánem státní správy. Řízení o žalobách podaných podle části páté hlavy druhé zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2002, o nichž nebylo rozhodnuto do dne nabytí účinnosti s. ř. s., se dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. (ust. § 130 odst.1 s. ř. s.)

Předmětem rozhodování v dané věci je právo k ochranné známce, tzn. právo náležející do kategorie práv k duševnímu a průmyslovému vlastnictví, označovaných souhrnně jako práva k nehmotným statkům Uvedená práva úzce spojují práva osobní a práva majetková a instituty práv k nehmotným statkům zasahují do práva občanského, resp. práva obchodního. Ochranná známka je podle ust. § 1 zák. č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách označení tvořené slovy, písmeny, číslicemi, kresbou nebo tvarem výrobku nebo jeho obalu, popř. jiných kombinací, určené k rozlišení výrobků nebo služeb pocházejících od různých podnikatelů. Přihlašovatel ochranné známky musí mít ve smyslu ust. § 4 odst. 2 cit. zákona oprávnění k podnikání, resp. musí být podnikatelem, přičemž může přihlásit ochrannou známku jen pro výrobky a služby, které jsou k datu podání přihlášky předmětem jeho podnikání. V souvislosti s ochrannou známkou se tak vždy jedná o úpravu zvláštních majetkových vztahů vznikajících mezi podnikateli při podnikání.

Řízení ve věci práva k ochranné známce je třeba proto považovat za řízení ve věci práva soukromého. Z těchto vztahů vznikají subjektům absolutní výlučná práva, jejichž ochrana není zabezpečena ve správním soudnictví. Každý, kdo je rozhodnutím správního orgánu, popř. jiného orgánu dotčen v e věcech občanskoprávních , pracovních, rodinných a obchodních, může se obrátit s žalobou na soud, který rozhodne v civilním nalézacím sporném řízení v plné jurisdikci a instančním postupu. V daném případě je proto nutno postupovat podle části páté občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2003. Řízení podle ustanovení části páté občanského soudního řádu zakládá rozsah soudní ochrany jako ve věcech soukromého práva, a to v souladu s čl. 6 odst.1 Úmluvy na ochranu lidských práv a svobod a čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, tedy nikoli založené jen na kontrole zákonnosti rozhodnutí správního orgánu a kasačním rozhodnutí soudu, ale na rozhodování ve věci samé.

Nejvyšší správní soud proto podle ust. § 46 odst.2 s.ř.s. žalobu odmítl, neboť žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V takovém případě je žaloba podle § 68 písm.b) s. ř. s. nepřípustná. Tímto rozhodnutím bylo řízení ve správním soudnictví ukončeno a žalobce se v intencích uděleného poučení může domáhat ochrany svých soukromých práv u obecného soudu v civilním řízení.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst.3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Výrok o vrácení žalobcem zaplaceného soudního poplatku odůvodňuje soud analogickým použitím ust.§ 10 odst. 3 a 5 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve znění pozdějších předpisů.. Zakládá-li zákon právo na vrácení soudního poplatku v případech, kdy řízení bylo zastaveno před prvním jednáním nebo v případech, kdy lze v řízení rozhodnout bez jednání do doby vydání rozhodnutí ve věci samé, tím spíše je nutno připustit vrácení soudního poplatku tehdy, není-li návrh vůbec způsobilý k projednání ve správním soudnictví a soud takový návrh odmítl podle § 46 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté občanského soudního řádu k místně příslušnému okresnímu soudu (§ 46 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb.). V případě včasného podání žaloby zůstávají účinky procesních úkonů učiněné v tomto řízení zachovány (§ 82 odst. 3 o. s. ř.)

V Brně dne 24. 7. 2003

JUDr. Ludmila Valentová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Halášková